

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXIII. ročník

číslo 6/červen 2017

VÍTEJTE!

Pravidelný sborový program

Neděle	9.30	bohoslužby (<i>první neděli v měsíci rodinné, třetí neděli vysluhována sv. Večeře Páně</i>)
	14.00	bohoslužby „Společenství Kristovo“
	17.00	Křesťané evangelické víry (v ukrajinštině)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení (<i>L. Heryán: Exotem na této zemi</i>)
	19.00	PoMlaSG (<i>každé 2. a 4. úterý v měsíci</i>) Křesťanština (<i>každé 1., 3. a 5. úterý v měsíci</i>)
Středa	18.00	biblická hodina
Čtvrtek	18.30	mládež
Pátek	15.30	dorost
Sobota	12–18	společenství EXIT – pomoc lidem bez domova (<i>1. a 3. sobota v měsíci</i>)

Úřední hodiny faráře Jaroslava F. Pechara:

úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

Číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 přístavba

web: <http://branik.evangnet.cz>

POŽEHNÁNÍ

vedoucím letních akcí

V neděli 11. 6. bylo požehnáno všem přítomným vedoucím a dalším organizátorům letních akcí. Před stolem Páně se nás sešla pěkná řádka, což mimo jiné svědčí i o tom, že těch letních akcí není zrovna málo. Díky Pánu Bohu za to.

Základ pro promluvu byl z prvního čtení:

1. Samuelova 4,6–10

Pelištejci uslyšeli válečný ryk a ptali se: „Co znamená tento mohutný válečný ryk v táboře Hebrejů?“ Pak zjistili, že Hospodinova schrána přišla do tábora. Tu se Pelištejci začali bát. Řekli: „Bůh přišel do jejich tábora.“ A nařikali: „Běda nám! Dosud se nic takového nestalo. Běda nám! Kdo nás vysvobodí z rukou těch vznešených bohů? To jsou přece ti bohové, kteří pobili Egypt všelijakými ranami na poušti. Vzchopte se! Vzmuzte se, Pelištejci, ať neotročíte Hebrejům, jako oni otročili vám. Vzmuzte se a dejte se do boje!“ Pelištejci tedy bojovali a Izrael byl poražen; každý utíkal ke svému stanu. Byla to převeliká rána. Z Izraele padlo třicet tisíc pěších.

U Ježíše se setkáváme s tím, že za příklad jsou těm slušným věřícím dáváni zcela nepříkladní celníci a prostitutky. Ježíš pochválí pohanskou ženu v Týru i římského setníka. Oni se ti nevěřící a polověřící nakonec ukazují v mnohém jako příkladní. Jistě ne v tom, jak dobře prostituují, jak schopně šidí při výběru daní, jak slouží modlám či jak razantně vládnu Izraelcům. A v některých podobenstvích používá Pán Ježíš ještě podivnější příměry!

S jistou farářskou licencí budu tedy dnes chtít, abyste byli jako Pelištejci. Abyste si z nich vzali příklad. Jistě ne v jejich modlářství či násilnictví, ale v tom, jak se postavit překážkám.

Izraelci se snažili vyrovnat s tím, že byli v jedné bitvě poraženi. Vyřešili to tím, že si do příští bitvy vzali s sebou Schránu Smlouvy. Truhlu, ve které byly uschovány Mojžíšovy desky Zákona a která byla znamením Boží přítomnosti. Chtěli mít Boha v bitvě s sebou, aby jim dopomohl k vítězství. V kázání se k jejich motivaci ještě dostaneme, mně jde teď o Pelištejce. Pro ně to byl naprosto srozumitelný akt. Bůh je tam, kde je jeho oltář, jeho socha, jeho chrám. Jestliže vzali Izraelci do bitvy svého boha, tak tam prostě je. A Izraelský bůh není jen tak ledasjaký! Pelištejci byli při útoku na Egypt odrazeni a ejhle – tenhle bůh Hebrejů Egypťany porazil!

Co si v takovou chvíli řeknou Pelištejci?! „No, to musíme máknout o to víc! Překážky jsou od toho, aby se překonávaly! Vzmužte se a dejte se do boje!“ Dali se do boje a zvítězili. Drtivě zvítězili, dokonce tu zlatou schránku, garanci přítomnosti boha Hebrejů, ukořistili a odnesli si ji domů.

Buďte jako Pelištejci. Máte před sebou zápasy a boje s mnohými protivnostmi. Ne snad s cizími bohy, ale s nepřáteli neméně silnými a nebezpečnými: s lidskou nedokonalostí, hloupostí i zlobou; s dětskou umíněností i mezemi dětského věku; s úřednickým šimlem, výkazy, hlášeními a tabulkami, razítky a povolenkami; s kroutícími se řeckami, s vedrem i lijáky, s přírodou i lidmi... I sami se sebou.

Nejste na to sami. Ježíš Vám zaslíbil svoji přítomnost a pomoc Ducha svatého. Posvětil si vás, tedy oddělil vaše tělo, duši i ducha z tohoto světa, abyste byli stále jeho a ve všech zkouškách obstáli bez ztráty květinky, tedy bez poskvrny. On sám pak dokáže víc, než si naše omezené hlavy dokážou představit.

V důvěře v jeho moc, která převyšuje každé pomýšlení a střeží v Kristu Ježíši vaše srdce i mysl pak přijměte do této služby požehnání... ■

JIŘINA ADAMCOVÁ

Biblická hodina 7. června ve znamení devadesátky

Tuto středu jsme se začali scházet nejméně o dvě hodiny dřív, abychom společně připravili důstojnou oslavu velikého jubilea naší milé malířky a grafičky, autorky „posledního soudu“, který na nás shlíží se stěn po stranách za stolem páně Páně. Pravda občas oba obrazy zakryjí promítací plátna, což se Jiřince moc nelíbí, ale vhodných stěn je v našem milém kostelíku tuze málo a občas je třeba přiblížit dětem biblický výklad obrázkem nebo neznámou píseň všem. Ano, je řeč o **JIŘINĚ ADAMCOVÉ**, té usměvavé sestře, sedávající na kraji předposlední lavice napravo od vchodu. Věřte – nevěřte, tato milá dáma překročila **DEVADESÁTKU**.

To byl ten důvod, proč se stůl v apsidě plnil dobrotami slanými, květinami a nejrůznějšími krabičkami a balíčky, když naši oslavenkyni přivezla Jarka ze „zajetí“ v klášteře, kde si doléčuje své nedávné zranění. Stále přicházeli noví a noví gratulanti nejen z našeho sboru, ale i jiní Jiřinini přátelé. S celou rodinkou přišel popřát třeba bratr farář Ondřej Kolář ze sboru v Kobylicích, kde často využívají svých prostor pro Jiřininy výstavy a chystají se na další.

Velké přání i s modlitbou a přípitkem jsme ovšem vyslechli od našeho bratra faráře. A dobrý nápad měla naše Miluška Kolářová: vybídla nás všechny, abychom se blíže představili; známe se většinou od vidění, často i jmény, ale víme o sobě navzájem často dost málo.

Začala a osvědčila se jako velmi vtipná vypravěčka a kruhu kolem stolu jsme ji následovali. Poslední byla oslavenkyně, která upřímně poděkovala za všechno krásné, co ve sboru prožila, i za uspořádání oslavy... a už ji Jarka nabádala k odjezdu – u Boromejek je tuze přísný řád a je ještě třeba naložit všechny dary a květiny. Krásná kytice zůstala na neděli na stůl Páně.

Po odjezdu nejdůležitější osoby nás zbyla ještě skupinka vytrvalců, mezi kterými se rozproudila živá debata, převážně podnícená předešlým představováním, dokončováním přístavby, dostalo se i na otázky víry a sborového života. Nikdo se dlouho neměl k loučení, díky Jiřinčiným narozeninám jsme

prožili krásný, obohacující večer a můj milý pejsek se dočkal své večerní procházky až skoro o půlnoci.

Dagmar Evaldová

Devadesáté narozeniny, to už něco znamená. Sešli jsme se při příležitosti narozenin členky našeho sboru Jiřinky Adamcové. Člověk v tomto věku může bilancovat, hořknout, přestat se starat o své okolí. Jiřinka se radovala. Myslím, že ani ne tolik z dárků, kterých se sešla pěkná řádka a některé byly opravdu originální (jahodová květina), ale ze všech přátel, kterých nebylo málo. Měla jsem radost, že se nás sešlo tolik (děkujeme hlavním organizátorkám). Jedli jsme, pili jsme, mluvili jsme, dobrou vůli jsme spolu měli, ale hlavně jsme děkovali Hospodinu za jeho milost, kterou nás neustále obdařuje – tentokrát v dožitých devadesátinách naší sestry Jiřiny Adamcové. *JM Chadimová*

Víte, co mají společného Praha, Znojmo, Kyjov, Terezín, Banská Bystrica, Lublin, Winterthur (Švýcarsko), Montreal či Flagstaff (USA)? Ve všech těchto a mnoha dalších místech rozdávala radost výstavami své tvorby členka našeho sboru, akademická malířka Jiřina Adamcová!

Začátkem června jsme s ní oslavili její 90. narozeniny a společně děkovali Pánu Bohu za dar přátelství, které smíme společně prožívat. Mezi gratulanty byli kromě mnoha místních také hosté – Michal Šourek, farář na Jižním Městě v kostele Jana Milíče z Kroměříže, Ondřej Kolář, farář v Praze Kobylisích, sestra Máša Šormová a další. Milá sestro Jiřinko, upřímně vyprošujeme zdraví a Boží požehnání do dalších let!

Lenka Pecharová

Sestra Jiřinka má od 13. června novou adresu:

ak. mal. Jiřina Adamcová

pokoje B 51

Domov pro seniory Chodov Praha

Donovalská 222/31

149 00 Praha 4-Chodov

RANNÍ ČTENÍ V BRANICKÉM SBORU

Od září 2011 se jednou týdně (kromě prázdnin apod.) po ránu schází kroužek ranního čtení.

Scházíme se v apsidě, začátek je v 8.05, konec by měl být v 8.35, ale většinou se to protáhne do 9.00. Potvrzení konání bývá v nedělních ohláškách a e-mailem.

Nejprve si připomeneme, co jsme četli minule, pak přečteme další úsek (kapitolu, logický celek), pak si o něm povídáme. Poté si řekneme něco o sobě a pak zakončíme společnými modlitbami. Schází se nás cca. 5 až 10 ve věkovém rozpětí mladší až starší generace. V průběhu let se složení značně obměňovalo. Již delší dobu se však zúčastňuje i bratr farář Jaroslav Pechar. Když knihu dočteme, společně se dohodneme (návrhy + hlasování), co se bude číst dál.

Zatím jsme četli toto:

- září 2011–červen 2012: **Evangelický katechismus** (Kalich, 1986)
- září 2012–květen 2013: C. S. Lewis, **Rady zkušeného ďábla**
- červen–prosinec: Jacquese Philippa, **Ve škole Ducha svatého**
- prosinec 2013–červen 2014: Rick Joyner, **Poslední bitva**
- září–říjen 2014: Anthony de Mello, **Cesta k lásce** (přečtena pouze část)
- od listopadu 2014 dále: Jacquese Philipp, **Vnitřní svoboda**
- září 2015–duben 2016: J. A. Komenský, **Labyrint světa a ráj srdce**
- květen 2016–listopad 2016: Kateřina Lachmannová, **Síla přímluvné modlitby**
- listopad 2016–květen 2017: C. S. Lewis, **Čtyři lásky**
- od května 2017: Ladislav Heryán, **Exotem na této zemi**

Čili nyní čteme jubilejní desátou knihu (ale Cestu lásky jsme nedočetli). Účastníků bývá během těchto čtení odhadem 4 až 10.

Pokud byste měl někdo zájem se přidat, přijďte, místa je stále dost!

Obrátíte-li list, můžete si na následující straně přečíst ukázkou z právě čtené knihy. 😊

Rok 2017

ukázka z právě čtené knihy Ladislava Heryána *Exotem na této zemi*

„... Jednou se do mne nadlouho vepsal zážitek z undergroundového festivalu Magorovo Vydří na Skalákově mlýně. Jdu areálem, na podiu někdo vystupuje. U stolu opodál sedí parta mladých lidí, každý samý piercing a dredy. Já je neznám, oni mne ano.

„Prosím tě, nemohl bys mi požehnat?“ křikne na mě asi dvacetiletá, černě oděná holka. „Ale já nejsem věřící, nevadí to?“

„Jasně že ne. Jak se, prosím, jmenuješ? Já Láďa...“

„Já Bětka.“

„Bětko, můžeš se, prosím, postavit?“

Stojí přede mnou krásné stvoření. Dívám se Bětce do zvědavých očí, kladu jí ruce na dredatou hlavu a pronáším požehnání. „Bětko, jsi nádherná Boží dcera. Jsi jedinečná a velmi důležitá jak pro Pána Boha, tak pro své nejbližší i pro všechny ve svém okolí, i pro tyto své přátele. Bůh tě nesmírně miluje, vždy o tobě smýšlí jen dobře, vždy tě hluboce chápe, stále je skryt v hlubinách tvého srdce a nikdy tě neopustí. Bude tě milovat navěky. Ať ti žehná všemohoucí Otec, i Syn, i Duch svatý.“

Bětčiny zvědavé oči postupně zaplavuje úžas, a nakonec dojetí i slzy.

Oba nás zahrnuje nepopsatelný pokoj, stejně jako Bětčiny kamarády, kteří scénu s napětím sledují. Slova mé modlitby se potkala se skutečnou Bětčinou vnitřní zkušeností, bez ohledu na to, co říkala předtím. Jsou věci, které jsou pro nás pravdivé až tehdy, když je prožijeme.

Požehnání je dobrořečení, benedictio či eulogia. Zkusme si Áronovo požehnání převést na naše konkrétní osobní vztahy. Co se stane, když mě spatří někdo, kdo mě má rád? Jeho tvář se rozzáří. Jakmile se setkají dva milující se lidé, rozzáří se jeden na druhého a záře jednoho vyvolává a zintenzivňuje záři druhého a naopak. Oba nakonec na sebe září jako dvě slunce, mají radost z toho, že se vidí a že se milují. Je to úžasný obraz: jestliže Hospodinova tvář nad člověkem, nad člověkem konkrétním, nikoli abstraktním, tedy nade mnou září, pak to znamená, že mne Hospodin vidí rád, že mě miluje, že je rád se mnou, že mi přeje všechno dobré, že mne provází, že jsem pro něj jedinečný a cenný, že jsem zkrátka jeho...“ ■

PUTOVÁNÍ DO GRÓNSKA

aneb po stopách Moravských bratří

Evangelický farář z jihočeské Kaplice, cestovatel, dobrodruh Daniel Freitinger nás ve středu 17. května seznámil s historií, křesťanstvím a přírodou Grónska. V rámci studijního pobytu zde pátral v muzeích, archivech a knihovnách po historii Moravských bratří. Přednáška byla doprovázena fotografiemi nejzajímavějších míst Grónska. Ze zajímavostí můžeme připomenout například to, že misionáři JB nemohli mluvit o „Beránku“ Božím, protože takové zvíře domorodci neznali. Proto používali pojem „Tuleň“ Boží.

NOC KOSTELŮ

První ročník Noci kostelů se v Čechách konal v roce 2009. Každý rok se do akce zapojují další a další sakrální objekty. Náš sbor se účastní od roku 2011. Roste nejen počet zapojených budov a církví, ale i zájem veřejnosti. V našem kostele jsme loni přivítali cca. 80 lidí, letos více než 150. JP

Páteční Noc kostelů v našem kostelíku mne překvapila tím, jak zas stoupl počet lidí, kteří si přicházejí náš kostel prohlédnout. Pravda, někteří jen potřebují rychle další „odškrtnutý“ kostel ze seznamu kostelů nebo razítko do sbírky, ale bylo i mnoho těch, co zůstali déle.

Výborný byl i nápad koncertu br. Jaroslava Kulhana, který spolu se svým hudebním kolegou, loutnistou Rudolfem Měřínským zahráli sonátu od A. Vivaldiho. Pan Měřínský pak vyprávěl zajímavosti o omylech spojovaných s loutnou. Loutna není šestistrunný středověký předchůdce kytary, ale již od starověku nejméně osmistrunný nástroj a kytara se vyvíjela nezávisle na loutně. Náš kostel se sice nemůže srovnávat s barokními kostely, ale díky tomuto koncertu byla možnost pro některé návštěvníky posedět a v klidu při hudbě a vnímat i jeho duchovní atmosféru.

Zpočátku hodně chodily i děti s rodiči, hezky se jim věnoval bratr farář. Výborný vstup s informacemi o aktuálním dění v našem sboru zajistil bratr kurátor Bedrník.

Doufáme, že příští rok bude mít víc členů sboru čas se Noci kostelů zúčastnit a pomoci, případně, jak zazněl jeden návrh, přidat na počátku večera i něco zajímavého pro příchozí rodiny s dětmi. *Jitka Zvánovcová*

VERNISÁŽ MÁŠI ŠORMOVÉ

V neděli 21. května jsme se vydali do katolického kostela na Lhotce na vernisáž obrazů Máši Šormové. Je to vždy potěšení – milé obrazy přírody, cest, staveb. Vše umocněno krásou kostela. A pro nás starší také vzpomínkami na léta, kdy Máša v Braníku vedla křesťanskou službu a její manžel Zdar Šorm při své funkci branického kurátora pečoval i o účetnictví a nedělní školu. ■

POZVÁNKA

Přijďte se setkat s dalšími branickými **rodinami s malými dětmi**. Sejdeme se 25. 6. po bohoslužbách (cca. v 11.30) na dětském hřišti v Braníku v ulici Na mlejнку.*¹⁾ V plánu je společný piknik spojený s diskusí, jejímž hlavním tématem bude, o jaké akce a aktivity (pro děti i pro dospělé) by rodiny v našem sboru stály. ■

* www.hristepraha.cz/hriste/mapa/branik-na-mlejнку

BIBLICKÁ STEZKA

Jako již mnohokrát, tak i se letos náš dorost zúčastnil soutěže Biblická stezka. Tento orientační závod tříčlenných dorosteneckých hlídek se v Praze koná již mnoho let a celostátní postupové kolo této prestižní soutěže letos oslavilo 20. narozeniny.

Každá trojice dorostenců (jejichž součet věku nesmí přesáhnout 42 a nejstaršímu nesmí být více než 16) dostane mapu a průkaz. Na mapě je zakresleno cca. 20 stanovišť v ploše 3–4 km². Na každém stanovišti na hlídku čeká záluďný vedoucí s úkolem (znalostí Bible, církevních dějin, Desatera, Vyznání víry, hledání v Bibli, poznávání květin, uzlů, zatloukání hřebíků, kimovka, odhady...). Cílem je v časovém limitu 3 hodin oběhnout co nejvíce stanovišť, získat co nejvíce bodů a na čas se vrátit.

S našimi dorostáky jsme celý rok systematicky trénovali a mnoho věcí se tak naučili, z čehož máme radost. ☺ Na letošní Biblickou stezku vyběhly hned 4 hlídky (z toho jedna z nich běžela v mladší kategorii „Biblická pěšinka“).

Hlídky byly složené z těchto závodníků:

*Mikuláš Fantys
Veronika Mazná
Amélie Rabelová
Matouš Bedrník
Hana Bedrníková
Metoděj Zvánovec*

*Jan Bucki
Zdislava Chadimová
Bára Brychová
Johana Chadimová
Jakub Lukáš
Eva Buckiová*

Všem gratulujeme!

Jedna hlídka byla nominovaná i do celostátního kola v České Třebové a přestože zde byli jedni z nejmladších, velmi pěkně se umístili a reprezentovali náš sbor a celou ČCE, protože tento závod je doménou Círky Bratrské (my jsme byli jediní účastníci z ČCE a ukázali jsme, že nejsme žádná „béčka“☺).

Přejeme našim dorostencům, aby v úsilí vytrvali a snad v některém z dalších let obhájí celostátní vítězství v této soutěži, jak se nám již 2× v minulosti podařilo. ☺

Adéla Bedrníková

KDYŽ SE SPOJÍ...

... síly křesťanů z 9 denominací...

V pátek 2. června se Praze konal koncert irské křesťanské skupiny *Rend Collective*. V programu vystoupily i dvě skupiny z ČR a to *Noemiracles* a *Nenadarmo*. Byla to skvělá akce.

Koncert se konal v nabitě sportovní hale Královka, bylo tam asi 2.000 převážně mladých lidí a celou akci organizoval tým UNITED ze Vsetína. Tento tým pořádá ve Vsetíně už několik let multižánrový křesťanský festival pro mládež, kterého se například loni účastnilo přes 4 tisíce mladých lidí. Před koncertem tedy zaznělo i pozvání na další festival ve Vsetíně.

Mne osobně se nejvíce dotkl moment, kdy na začátku programu po úvodních slovech vystoupilo na pódium 9 lidí vybraných jako zástupci 9 denominací. Jak nám byli stručně představeni, byli to lidé, kteří se nějakým způsobem podíleli na přípravě večera, byli různého věku, různé profese. A jeden po druhém se velmi krátce pomodlili za Boží vedení, pomoc a ochranu pro celý večer. Nepamatuji si už, které všechny církve byly jmenovány, ale vedle sebe tu stáli katolík, adventista, nastávající maminka z CB, zástupce křesťanských sborů... Modlitbu za ČCE pronášel Jordan Tomeš, člen kapely *Nenadarmo*.

Jordan s dalšími mladými přáteli organizuje modlitby mládeže za naši církve (s mottem *Pane, nauč nás se modlit*); jedno z těchto modlitebních setkání probíhalo letos i v našem sboru.

Druhý den organizoval tým UNITED ještě konferenci modliteb a chval na Olšance. Hlavním řečníkem byla Kateřina Lachmanová. Sál určený pro její dopolední přednášku nestačil, takže asi 40 lidí sledovalo program na plátně v jiném, menším sálku. Odpoledne byly na závěr modlitby mj. za to, aby křesťané z různých církví v naší zemi mohli v lásce spolupracovat.

Jitka Zvánovcová

VODÁCKÁ VÍKENDOVKA

Podmínky na vodě jsou tak kruté, že ani nestíháme vnímat sluníčko nad hlavou. Jsme opravdu v severních Čechách na řece Ploučnici? Nebo jsme průzkumná jednotka mariňáků na vietnamské řece Duong?

Ani na tuto otázku si nestíhám odpovědět, neboť mi větev pověstných říčních vrb řádně prokrvuje pravou část obličeje a proud nás přes marnou snahu zadáka vyhnout se kládě přes celou šíři toku žene vstříc čelnímu nárazu. Kéž by tuto situaci prožila pouze moje posádka, říká světlejší část mého Já! Přání vyslyšeno není, ale já slyším až příliš mnoho výkřiků, tlumených nárazů lodních přídílí a bezradného víření pádly, které je nyní pouze pro smích zmutovaným gigavážkám z přilehlých uranových dolů...

Tentýž karneval se opakuje každý třetí meandr jinak velice romantické a bujně se kroutící rozkvetlé řeky pramenící nedaleko Ještědu. Jakožto pravostranný přítok Labe v Děčíně zásobí Atlantický oceán velice tmavohnědou, za Českou Lípou i kapesníky zdobenou, tekutinou pochybného původu.

Přestože se může z předchozích oddílů zdát, že šlo o život, musím podotknout, že o víkendu 3.–4. června 2017, pod vedením zkušené říční vlčice Růt Buršíkové, šlo o život vskutku báječný – plný teplého vánku, jarního smíchu, karamelového poridže, utužených vztahů i navázání známostí zcela nových. Celkový součet dobrodruhů byl 17 hlav ve věku 15+.

Rádi bychom poděkovali Vašku Vaněčkovi za nebojácné propůjčení firemního vozu na dobu trvání celé akce a za zúčastněnou pomoc (nejen při sklizení lodí) na akci nezúčastněného vodáckého guru Tomáše Bedrníka.

Za YMCA Braník Martin Rybáček

DOPIS NEPÁLSKÉHO STUDENTA

Draží přátelé,

Jsem tak rád, že jsem opět obdržel váš dopis. Děkuji za dobré zprávy, že vaše nová klubovna se už staví a doufáte, že brzy bude hotová. Modlím se za to, aby vše bylo v pořádku a pro mnoho lidí ať je tato klubovna požehnáním. Kéž Bůh požehná všechnu činnost vašeho sboru.

Je pro mne velkou radostí, že vám opět mohu napsat a pozdravit vás tak. Daří se mi dobře a z milosti Boží a s vaší pomocí pokračuje i moje studium.

Během zimních prázdnin jsem byl doma v Nepálu. Hned, jak jsem dorazil domů, jsem začal pomáhat v našem sboru. Měl jsem spoustu příležitostí jak pomáhat a dokonce poslední den jsem mohl sám kázat ve sboru. Předtím jsem pomáhal organizovat vánoční program v kostele, kdy jsme také mohli sdílet evangelium s příbuznými členy sboru.

Můj zimní pobyt doma byl i krásný čas strávený s rodinou a s přáteli ze sboru.

Nyní jsem opět na koleji a snažím se co nejvíc učit a pochytit od učitelů, co jen to jde, abych to jednou mohl využít. Prosím ale stejně o vaše modlitby, abych to vše co neslépe zvládal.

Prosím i o modlitby za křesťany v Nepálu a Indii.

Ještě jednou vám všem moc děkuji za vaši pomoc!

Kéž milost Pána Ježíše Krista je s vámi se všemi.

váš Ashish Gairel

ROZHOVOR S BOHEM

Ahoj,

posílám příspěvek do Brány.

Jde o báseň Zdeňka Juračky, kterou jsem na jeho přání zhudebnil. Je to tedy píseň.

Píseň vyjadřující Zdeňkovo vnímání Boží přítomnosti v jeho životě.

Pavel Sivák

1

Zdál se mi sen,
že jsem stál před Bohem,
zeptal se mě,
co bys tak změnit chtěl.

2

A já, jak tam stál,
v úžasu jsem oněměl,
tichounce jen zašeptal,
co změnit v něm.

ref.

To vše jsem si přál,
když sen se mi ten zdál.

Ted', když jsem sám
a nových sil nabírám.
To vše jsem si přál,
když sen se mi ten zdál.
Ted', když jsem sám,
nad tím vším přemítám.

3

Bůh mi tím chtěl říct,
že zapálil svíci mou.
Svíci mou, vyhaslou
už tolikrát.

ref.

To vše jsem si přál...

Můžeme se těšit, že nám tuto píseň autor hudby Pavel Sivák zazpívá na příštím Braníxobě či ...brrrílu.

NOVÍ ČLENOVÉ SBORU

Do společenství našeho sboru byli přijati noví (či staronoví) členové: *Marta a Pavel Holekovi, Katka Winkelhöferová a Dáňa Pinc*. Radujeme se z toho a věříme, že budou v našem sboru šťastní.

KOSTEL ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

• JE TO PRAVĚ 500 LET, KDY MARTIN LUTHER PŘIBIL SVĚTEZE NA DVEŘE KOSTELA •

500 LET EVROPSKÉ REFORMACE

10.9.2017 RATIBOŘ

bohoslužby • koncerty • přednáška • divadlo
speciální program pro děti • komentované procházky
sázení stromu • stánky s knihami a občerstvením

Kostel Českobratrské církve evangelické neděle 10. 9. 2017 10.00 – 18.00 vstup zdarma

Pořádá Českobratrská církev evangelická a farní sbor v Ratiboři
ve spolupráci s Východomoravským seniorátem a obcí Ratiboř. Za finanční podpory
Nadačního fondu Věry Třebické-Rývnáčové a Evangelische Kirche in Hessen und Nassau

ČESKOBRA
TRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

EVANGELISCHE KIRCH
E IN HESSEN UND NASSAU

NEDĚLE 10. 9. 2017 10.00 – 18.00

OBSAH 6/2017

Vítejte	2
Požehnaní vedoucím letních akcí	3
Jiřina Adamcová	5
oslavila své devadesátiny	
Ranní čtení v branickém sboru	7
Putování do Grónska	9
aneb po stopách Moravských bratří	
Noc kostelů	10
Vernisáž Máši Šormové	11
Pozvánka pro rodiny s malými dětmi	11
Biblická stezka	12
Když se spojí	14
síly křesťanů z 9 denominací	
Vodácká víkendovka	15
Dopis nepálského studenta	16
Rozhovor s Bohem	17
Noví členové sboru	17
Pozvánka do Ratiboře – 500 let evropské reformace	18
Obsah a tiráž	19

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXIII. ročník, číslo 6/červen 2017

Vychází každou 3. neděli v měsíci

Redakce: Růžena Černá, Jarka Pecharová

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar, Aleš Drápal

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Archiv časopisu: <http://branik.evangnet.cz/brana.php>

Redakční uzávěrka časopisu je vždy 2. neděle v měsíci,
příspěvky předávejte redakční radě nebo e-mailem (na obě adresy!):

mscerny@volny.cz a pecharca@seznam.cz

Autorům děkujeme za články i fotografie.

